

# Księga Jeremiasza

## Rozdział 30

**1.** Słowo, które Pan skierował do Jeremiasza: **2.** Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Napisz w księdze wszystkie słowa, jakie powiedziałem do ciebie. **3.** Bo oto nadchodzą dni - wyrocznia Pana - w których odmienię los mojego narodu, Izraela i Judy - mówi Pan. Przyprowadzę ich znów do ziemi, którą dałem ich przodkom, i wezmą ją w posiadanie. **4.** Następujące słowa wypowiedział Pan do Izraela i do Judy: **5.** Tak mówi Pan: Usłyszeliśmy krzyk bolesny trwogi, a nie pokoju. **6.** Pytajcie się i patrzcie: Czy mężczyzna może rodzić? Dlaczego widzę wszystkich mężczyzn z rękami na biodrach jak u rodzącej kobiety? Każda twarz powlekła się bladością. **7.** Ach, jak wielki to dzień, nie ma on równego sobie! Będzie to czas ucisku Jakuba, a jednak zostanie on zeń wybawiony! **8.** W dniu tym - wyrocznia Pana Zastępów - skruszę jarzmo na ich karku, zerwę ich więzy, tak że nie będą więcej służyć obcym. **9.** Będą zaś służyć Panu, swemu Bogu, i Dawidowi, swojemu królowi, którego im wzbudzę. **10.** Ty się jednak nie bój, sługo mój, Jakubie - wyrocznia Pana - i nie lękaj się, Izraelu, bo Ja cię wyprowadzę z dalekiej ziemi, twoje potomstwo z kraju jego wygnania. Powróci Jakub i będzie żył nie zmałowanego niczym pokoju, a nikt go nie będzie trwożył. **11.** Ja bowiem jestem z tobą - wyrocznia Pana - by cię wybawić. Zgotuję zagładę wszystkim narodom, między którymi cię rozproszyłem, ciebie zaś nie wyniszczę. Ukarzę cię jednak sprawiedliwie i nie ujdiesz zupełnie bezkarnie. **12.** Tak bowiem mówi Pan: Dotkliwa jest twoja klęska, nieuleczalna twoja rana. **13.** Nikt się nie troszczy o twoją sprawę, nie ma lekarstwa, by cię uzdrowić. **14.** Wszyscy, co cię kochali, zapomnieli o tobie, nie szukają już ciebie, gdyż cię dotknąłem, tak jak się rani wroga, surową karą. Przez wielką twą nieprawość pomnożyły się twoje grzechy. **15.** Dlaczego krzyczysz z powodu twej rany, że ból twój nie da się uśmierzyć? Z powodu twej wielkiej nieprawości i licznych twoich grzechów to ci uczyniłem. **16.** Wszyscy jednak, co cię chcieli pochłonać, sami ulegną pożarciu. Wszyscy, którzy ciebie uciskali, pójdą w niewolę. Ci, co grabili ciebie, zostaną ograbieni. Wszystkich tych, którzy ciebie łupili, wydam na łup. **17.** Albowiem przywrócę ci zdrowie i z ran ciebie ulecę - wyrocznia Pana - gdyż nazywają cię "Odrzuconą", Syjonie, o którą się nikt nie troszczy. **18.** Tak mówi Pan: Oto przywrócę do poprzedniego stanu namioty Jakuba i okażę miłosierdzie nad jego siedzibami. Miasto zostanie wzniesione na swych ruinach, a pałace staną na swoim miejscu. **19.** Rozlegną się stamtąd hymny pochwalne i głosy pełne radości. Pomnożę ich, i nie zmaleje ich liczba, przysporzę im chwały, by nimi nikt nie pogardzał. **20.** Jego synowie będą tak jak dawniej i jego zgromadzenie ostanie się przede Mną; ukarzę natomiast wszystkich jego ciemiężców. **21.** A jego władca będzie spośród niego, panujący jego będzie od niego pochodził. Zapewnię mu dostęp do siebie, tak że się przybliży do Mnie. Bo kto inaczej miałby odwagę przybliżyć się do Mnie? - wyrocznia Pana. **22.** Wy będziecie moim narodem, a Ja będę waszym Bogiem. **23.** Oto wichura idzie od Pana, zrywa się burza, spadnie ona na głowy niegodziwych. **24.** Nie ustanie

palący gniew Pana, dopóki nie wykona On i nie urzeczywistni zamiarów swego serca. Przy końcu dni to zrozumiecie.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.  
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.  
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.